

[Arbejdsministeren]

gen vil. Dette er i høj grad et spørgsmål om holdning. Det er et spørgsmål om holdning ude på arbejdsmarkedet. Det er et spørgsmål om holdning hos kvinderne. De skal vælge uddannelse og efteruddannelse og omskoling inden for områder, hvor der er beskæftigelsesmuligheder. De skal vælge områder, hvor der er vækst. De må opgave nogle af de traditionelle kvindeuddannelser og kaste sig ind i de traditionelle mandeuddannelser og få uddannelser inden for de områder.

Når kvinderne har vist det mod, så må arbejdsgiverne også vise det mod, at de tør ansætte kvinder i job, der tidligere var typiske mandejob, og når arbejdsgiverne er blevet overbevist om det, så må de nuværende mandlige arbejdere i den typiske produktionsafdeling, hvor man, fordi det engang var tungt arbejde, fordi man engang skulle løfte, pr. tradition ansatte mænd, erkende, at det, de gør i dag, er at stå og trykke på knapper og betjene apparatur. Det er arbejde, som kvinder akkurat lige så godt kunne gøre, og derfor må mændene tage imod kvinderne som ligeværdige kollegaer.

Den sidste hurdle er ikke den mindste, kan jeg godt love for fra selvsyn på et antal arbejdspladser, som jeg har besøgt her i sommer, og hvor jeg har haft lejlighed til at diskutere lige præcis dette spørgsmål.

Regeringen er altså indstillet på at tage initiativer. Regeringen er indstillet på at gøre en indsats for at afhjælpe den alt for store kvindearbejdsløshed, men vi kan ikke gøre det alene.

Jeg vil godt fremhæve i forbindelse med udviklingen i 1986, at noget af debatten i dag har lydt, som om man næsten ikke havde nogen statistik vedrørende arbejdsløsheden. Det er ikke tilfældet. Der er masser af statistik vedrørende arbejdsløsheden. Der er bl.a. den, vi får fra Danmarks Statistik, fra KRAM-Registeret. Den fortæller os, at den sæsonkorrigerede arbejdsløshed i 1986 har været på ca. 215.000, og at den har ligget rimelig konstant med små bevægelser igennem året.

Under de tal er der to modgående bevægelser. Der er en bevægelse i retning af et svagt fald for kvinderne og en svag stigning for mændene. Gabet mellem kvinders og mænds andel af ledigheden er blevet indsnævret her i 1986. Størrelsesmæssigt var det sådan, at i februar var der 46.000 flere ar-

bejdsløse kvinder end mænd. I august var det nede på godt 37.000. Der er altså sket en indsnævring på ca. 9.000, og det tror jeg kan tolkes som det første tegn på, at den udvikling, vi har set igennem en årrække, at det i højere og højere grad var kvinderne, der blev arbejdsløse, måske nu er ved at vende.

Vi er måske nu ved at se de første positive resultater af den bevidste holdningsmæssige indsats, som er kommet til udtryk her i Folketinget, og som er kommet til udtryk ved, at flere arbejdsgiverforeninger har ført kampagner for, at kvinder skulle gå ind i mandefag. Den holdningspåvirkning er nu begyndt at virke i retning af en udfladning af forskellene. Der er stadig væk for stor forskel, det er stadig væk urimeligt, at kvinderne bærer 60 pct. af arbejdsløsheden relativt set. Derfor tager jeg ikke denne ændrede tendens som udtryk for, at vi skal svække vores indsats, men jeg tager den som et tegn på, at det, at vi gør en indsats, faktisk virker.

Jeg kan sige, at uanset om fru Helle Degn var ironisk eller ej, regner jeg med, at vi meget bredt i Folketinget kan skaffe flertal, i det omfang det er en indsats, som vi her i Folketinget skal gøre, og så regner jeg med, at vi i fællesskab kan påvirke arbejdsmarkedets parter til, at det i virkeligheden er dem, der har hovedansvaret for, at kvinderne får deres andel af beskæftigelsesfremgangen.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Jeg takker for arbejdsministerens meget udførlige redegørelse. Det er lidt usædvanligt, at regeringen ved disse lejligheder giver sig til at besvare de spørgsmål, vi fra oppositionen stiller, så det er selvfølgelig en særlig anledning til at udtrykke dyb taknemlighed.

Jeg synes også, det var bemærkelsesværdigt, at arbejdsministeren sagde, at man opfattede kvindernes arbejdsløshed som en meget alvorlig situation. Men under det hele lå, at konsekvenserne af den alvorlige mine vil være, at man i øvrigt ikke vil gøre noget ved det – andet end at udtale nogle pæne hensigtserklæringer.

Hvad er det, vi ser er konsekvenserne af regeringens politik? Det kan den almindelige kvinde konstatere. De tal, statistikker, lønudvikling osv., som vi ser, fortæller os, at vi er ofre for forringelse på forringelse. Vi får ef-